Anid alla rääbustelle. —:—

14. Ann oli Herja neitsikene,
Tantsis Tarwastu mäele.
Sõlg oli suus ja pärg oli pääs
Oma walge wenna kõrwal.
Arwast läks Ann arurse
Süski sõit' sõnum järele:
Tule nüid koda Annekene,
Sull o' kodus kuued korjad
Kuued korjad, wüed wünad,
Wäsiwad wärawi tulbad
Aiad looge langeersa. —:—

15. Meri läks mängides mäele
Läks ta kukkes kuusikurse
Kerates läks kaasikurse.
Saab aga näha, kes mind leiab!
Warersad, wõi walged linnud,
Arakad wõi hallid linnud,
Murelased — mustad linnud.
Meri oli mimmi, Meri oli mammi;

Meri oli maasikas mäela.
Meri maksis maarta rohtu
Maarta rohtu, puusta lehta. —:—

16. Isa mind pölgis pöllu päälta,
Ema mind pölgis pölwe päälta,
Wennad suure wälja päälta,
Sõsarad kirikus käiéersa.
Isa ütles hiljaserse!
Ema enneaegseérse
Sõsar sõimas siarse
Weli, ella, hulguserse.
Ütles mind silmista madala
Ütles paksu palgéella
Ütles uulista rumala! —
Mina aga kuulsin, wertu kostsin:
Weli, ella wellekene!
Welle naene, naesukene!
Siga o' silmista madala,
Härg o' paksu palgéella,
Hobu uulista rumala!